

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

actiefonline@gmail.com

3e jaargang, nummer 8

Je zult niet veel mensen tegenkomen die in het openbaar bidden. Heel soms voor het eten in een restaurant, maar dan heb je het wel gehad. De wereld gelooft tenslotte niet in gebed. Toch is het de kracht van God; alleen door gebed verandert de wereld. En daar gaat de Oppepper deze week over.

Oppepper

Een officier kwam eens op hoge poten naar de tent van Generaal Stonewall Jackson en mopperde dat een aantal soldaten zoveel lawaai maakte.

“Wat doen ze?” vroeg de generaal.

“Ze zijn nu aan het bidden,” antwoordde de officier. “En eerst hebben ze met zijn allen gezongen!”

“En is dat dan verkeerd?” sprak de generaal verbaasd.

“Jazeker,” zei de officier nijdig. “In het reglementenboek staat duidelijk dat elke soldaat die een ongewoon geluid voortbrengt gestraft moet worden!”

“God verhoede dat gebed en gezang ongewone geluiden zijn,” sprak de generaal kalm. “Als dat zo is heb ik niet veel vertrouwen meer in de goede afloop van deze oorlog.”

Als u tot Mij bidt, zal Ik luisteren.

De Geest van God is teder en gevoelig. Waar de Geest niet gewenst is, of geconfronteerd wordt met hardheid van het hart, trots of zelfzucht gebeurt er niets. Daar gebeuren geen wonderen en worden gebeden niet beantwoord. God zoekt naar harten die hongeren naar de waarheid en die Zijn stille, zachte stem willen horen. Naar mensen met een gebroken hart, die weten dat ze Gods hulp nodig hebben en het alleen niet afkunnen.

Maar de wereld ziet dat anders.

De wereld gelooft in macht en eigen kracht. Wonderen moet je zelf maken door slim met je zaakjes om te gaan en door harder te werken dan je buurman. Dan word je sterk en heb je wat te vertellen. Gebed? Het zal me wat! Dat is allemaal heel goed en aardig, en een leuk tijdverdrijf voor die mensen in de kerk op zondag, maar laten wij liever iets tastbaars doen om onze wonderen tot stand te brengen.

De maatschappij wordt er echter niet beter door. De hardheid neemt alsmaar toe. Pas als de wereld helemaal vastloopt en men er echt geen gat meer in ziet, wordt er nog wel eens aan God gedacht. Daar is in principe niets mis mee, want als we echt doorhebben dat wij het alleen niet kunnen en hulp nodig hebben staan we open voor Gods stem en Zijn leiding en gaan we de wonderen en de antwoorden op onze gebeden herkennen. Iedereen die oprecht naar God uitroept wordt dan ook door God verhoord. In Jeremia 29:12 en 13 staat het mooi beschreven: “Als u tot Mij bidt, zal Ik luisteren. U zult Mij vinden als u Mij zoekt en het oprecht van Mij verwacht.”

Maar God dwingt niemand. Hij trapt geen deuren in die door een mens zelf gesloten zijn.

God wacht. Hij is geduldig. Maar Hij probeert tegelijkertijd wel om de aandacht te trekken en mensen er van te overtuigen dat het leven eigenlijk pas begint als wij de Geest in ons leven binnenlaten. Dan gaat het glanzen. Dan gebeuren er wonderen. Door Gods kracht, niet de onze. Met de Geest van liefde en nederigheid. Niet de harde geest van de wereld met haar schreeuwerige eigenbelang. En vergis je niet, God mag dan alle tijd hebben... maar hebben wij die ook?